

מאנדי
למלון
פאר

כריסטיין
לבית
הסוהר

מאנדי

בין שאר כשרונותיהם הרבים, יש ל- אנגלים כשרון אחד גדול: הם יודעים לקבור פרשות בלתי-נעימות. בצורה אלגנטית, הגרינה — וסופית.

תיאר זאת אחד הפרשנים הבריטיים: ה- אנגלים מרימים מדי פעם אבן גדולה, כדי לגלות מתחתה עולם שלם של שרצים. הם מסתכלים בתדהמה, ואחרי רגע-קט הם מגי- חים לאבן ליסול חזרה למקומה, בהשמיעם אנחה עמוקה של הקלה.

כך קרה לפרשת פרופיומו. לפני חצי שנה הסעירה את המדינה וזיעועה את ה- שלטון. כיום, כשמישהו מזכיר את שמה בבריטניה, הוא ניתקל בגבות-עיינים מור- מות. „אבל זה ישן!“ או „זה כבר משעמם!“

אולם לאנגלים לא קל לקבור פרשה כזאת באופן סופי ומוחלט. וכך ביצבצו השבוע כמה קילות מן העבר:

● **כריסטיין קילר** בת ה-19, נידונה לתשעה חודשי מאסר בעון מסירת עדות- שקר במשפטו של ידידה הכושי, בראשית הפרשה. נערת-הטלפון, שהתעשרה ממכירת זכרונות-הנוגים שלה לכל המרבה במחיר, הצטרף לבלות כמה חודשים, כשהיא רחוקה ממוותרת החיים.

● **מאנדי רייס-דייוויס** לעומת זאת, נהנית מכל המותרות — ואף מצטלמת בהן. זה עתה השלימה יצירה ספרותית חשובה, הנושאת את השם: אחרי זנינג — זריח מאנדי. הלורד זנינג היה השופט המכובד שהוצק עלידי המייסטר הבריטי כדי לנצח על הקבורה המכובדת של הפרשה. בצורת דו"ח, מאנדי מתכוננת עתה להוסיף על

כך דו"ח משלה, בתקווה לעורר את ה- פרשה מחדש ולחזור לחדשות ולתקציבי- העתונים.

וזה לא הכל. מאנדי אמנם אוהבת לשכב — אבל לא על זרייהדפנה שלה. היא פעילה. זה עתה השלימה סרטון-טלבויה בשביל תחנה ספרדית, ותוך שבועיים יופיע תקליט ארוך-נגן שלה, ערב עם מאנדי. היא שוק- לת הצעה לככב בסרט איטלקי, שיופק על- ידי פראנק דה-בלאזי.

ובינתיים, כדי שלא ישכחו אותה, מוכנה מאנדי להצטלם. ואם תמונות רגילות שלה שוב אינן מושכות די צורכן בשוק העתונאי הבריטי, היא מוכנה לחזור לאמנות המופ- שטת, באמבטיה של מלון לונדוני יקר, כדי להראות לציבור הבריטי (והעולמי) עכור מה היה מלך-הספסחים רחמן מוכן לשלם, בימים הטובים.

זוהי ירידה מימי השיא שלה. אבל זאת בכל זאת התקדמות חברתית גדולה לגבי הילדה העניה מבירמינגהאם, שהגיעה ללונ- דון לפני שלוש שנים — לא בעירום, אבל בחוסר-כל — והכירה שם גייגית אלמונית בשם מיס קילר.

מאז הפכה מאנדי לכוכבת-חדשות צול- מית. בית-משפט הכריז עליה רישמית, ב- משפטו של הריר חרד המנות, כעל זונה — כמובן החוק — ומטב העתונאים הקדישו עמודים גרחבים לתיאור אופייה. כפי ש- תיאר אותה אחד מהם, אחרי עדותה במשפט חרד: „קולה ככש את האולם, אחרי שקולה של מיס קילר כמעט וטבע בו. היה גידמה שאינה די פיקחית כדי לשקר. היה ברור כי כוונת השאלות של הפרקליטים נעלמה

מאנדי במיטה של מלון מפואר — לבדה